

Uit elkaar, nieuwe partners, en toch samen onder één dak

'De derde weg', zo noemt auteur Jos Willems in *Living Together Apart* de beslissing om ondanks het einde van je liefdesrelatie, toch samen te blijven als ouder. Soms in één en hetzelfde huis, zoals Lut Belaen (47) en Henk Catteu (49). Zelfs nu ze elk een vriend hebben. Hun dochter Anna (19) is blij. 'Ik kan me nooit schuldig voelen omdat ik te veel bij mama of papa ben.'

GLYNS PROCUREUR

Anna Catteu (19) was vijftien toen ze een e-mail van haar mama ontdekte waaruit bleek dat de relatie tussen haar ouders niet meer goed zat. Intussen heeft haar moeder een nieuwe vriend, net als haar vader die ontdekte dat hij homo is. Wat voor de meesten ondenkbaar lijkt, doet het gezin Catteu-Belaen sinds een paar jaar met veel gemak samenwonen. Allemaal onder één dak.

Geen koppel, wel ouders

En er is zelfs meer: deze maand is het koppel 25 jaar getrouwd en vrijdag vierden ze dat met een feest. 'Op papier zijn wij nog altijd gehuwd', zegt Lut Belaen (47) uit Brugge. 'Dat is voor sommigen verwarrend, maar wij

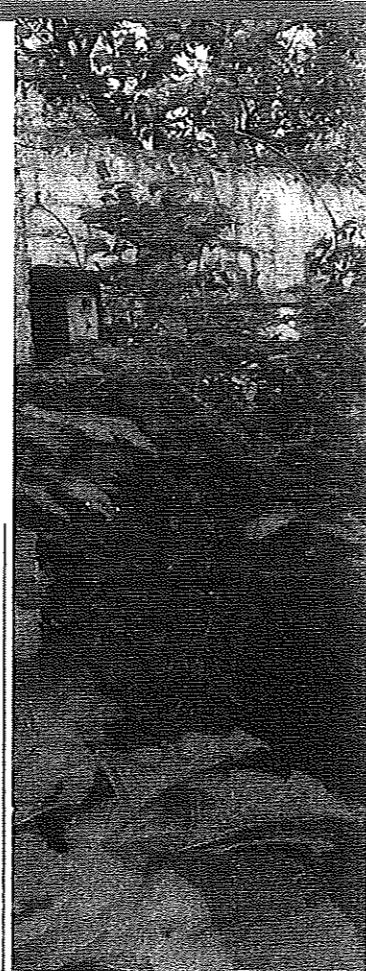
hebben nooit een reden gezien om te scheiden. Henk en ik functioneerden misschien niet meer als koppel, maar wél nog als gezin. Geen van ons twee wilde dat geluk kwijt.' 'Daarom was het van in het begin van onze scheiding duidelijk dat we het eerste halfjaar niet apart zouden gaan wonen. We wilden dat zo proberen en ik was er redelijk van overtuigd dat het zou lukken. De ware aard van onze relatie is volgens mij immers altijd al vriendschappelijk geweest. Henk zag dat eerst niet zitten, maar een therapeut heeft hem toen begeleid. Later is hij intens in therapie gegaan en tot de ontdekking gekomen dat hij eigenlijk liever een relatie wilde met een man.' 'In ons gezin is het nooit ter sprake gekomen, maar zowel voor mijn kin-

deren als voor mij bevestigde die ont-hulling een zeker vermoeden dat wij al een paar jaar hadden. Het was geen verrassing. Dat hij homo was en later ook een nieuwe partner vond, bracht onze scheiding in een stroomversnel-ling. We splitsten de slaapkamer: ik kreeg het grote bed, hij verhuisde naar een bijkamer. Als hij zijn kamer wil verlaten, moet hij dus altijd eerst door de mijne. Geen van ons vindt dat erg.'

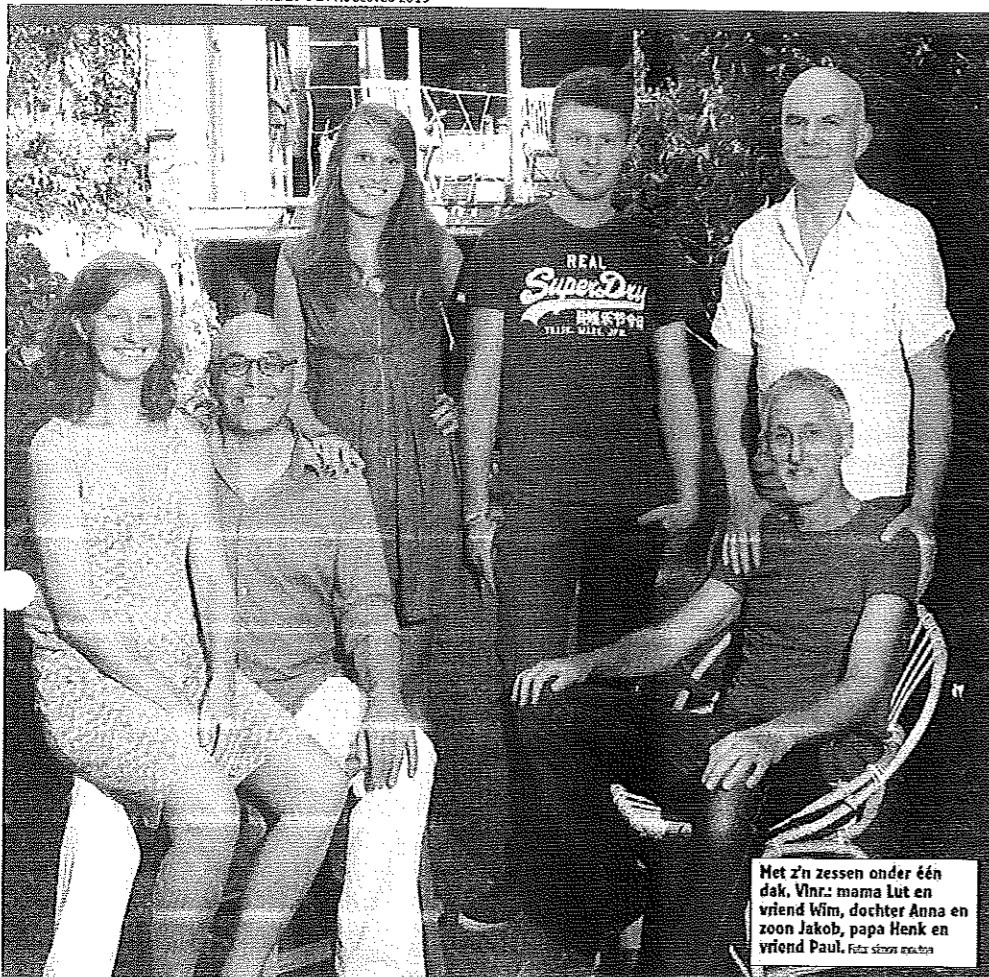
Met vier op reis

Voor Anna en Jakob (17) voelt het soms alsof hun thuis een vrolijk vakantiehuis is. Elke weekend is er minstens één ouder met zijn of haar partner in Brugge om op de kinderen te passen. 'Ik ben nog maar één weekend alleen thuis geweest', zegt Anna. 'Dat is omdat ik het zelf gevraagd had. (lacht) Het is hier soms druk, maar wel gezellig druk. Met zes wordt er aan tafel veel meer gelachen dan met vier. En we zitten veel aan tafel. Alle maaltijden doen we samen, we gaan zelfs nog samen op reis. Niet met z'n zessen dan, wel met z'n viereen. Eventjes terugplooiën op ons oud gezinnetje, acht dagen genieten met z'n allen. Heerlijk.'

Al gaat niet iedereen even gemakkelijk om met de nieuwe situatie. 'Als ik thuis vriendinnen ontvang, licht ik hen meestal eerst in. Zo goed als iedereen reageert positief. Maar bij mijn broer ligt dat anders: hij is blij met de situatie, maar een jongen is daar min-

der open over. Ook mijn grootouders waren bezorgd, ze dachten dat de kleinkinderen niet gelukkig waren. Maar dat is zeker niet het geval. Integendeel: op deze manier kan ik me nooit schuldig voelen dat ik te veel tijd bij mijn papa of bij mijn mama doorbring. Bovendien heb ik zeer veel respect voor de keuze van mijn ouders. Ze hebben allesbehalve de gemakkelijkste weg gekozen.' Deze maand zijn Lut en Henk 25 jaar getrouwd. 'Een tijd geleden vroegen de kinderen al lachend of we geen feest

Met z'n zessen onder één dak. Vnr.: mama Lut en vriend Wim, dochter Anna en zoon Jakob, papa Henk en vriend Paul. Foto: Simon Mouton

'LIVING TOGETHER APART' BIEDT ALTERNATIEF AAN GESCHIEDEN OUDERS

Er moet een andere oplossing zijn dan scheiding of ongeduldig samenblijven, vindt vooral bij echtscheidingen vaak en vader van drie, Jos Willems. Van uit de familie ging hij op zoek naar mogelijke alternatieven waarop ouders met elkaar of tussen kinderen en de scheiding voor de kinderen minder ingrijpend te maken. Het succes. In zijn nieuwe boek *Living Together Apart* onderscheidt hij vier verschillende typen van 'samenblijven als ouder'. Een daarvan is 'bedruiging of het koopje-arrangement', zegt Willems. 'Daarbij blijven de kinderen in de ouderlijke woning, maar verlaten de vader en de moeder regelmatig van huis. Zoals verpleegkundigen in het nest waar hun jongen broeden. Een goed model, maar voor velen

een tijdelijke oplossing tot de ouders eruit zijn wat ze gaan doen'. Ouders die toch met elkaar en hun kinderen samen willen blijven, zoals Lut en Henk dat doen, zijn er ook. Het hoeft ook niet zo eenvoudig te zijn. Het kan ook in twee verschillende opvattingen in een blok wonen. Of in twee huizen in dezelfde straat. Of ook helemaal niet. Uiteindelijk is men vaak samenblijven de zachtste weg en het belangrijkste makke, om op lange termijn samenouders te blijven. Dat betekent dat bepaalde arrangementen die voor de scheiding belangrijk waren, zoals verjaardagen, kerst of iets samen gaan vieren, in zekere mate in stand gehouden worden.

Info: *Living Together Apart*, door Jos Willems, Brigit Appeldoorn en Haaike Gagens. Bij Lannoo, 19,99 euro.

'Ik heb veel respect voor de keuze van mijn ouders. Ik ben er zelf erg blij mee: op deze manier kan ik me nooit schuldig voelen dat ik te veel bij papa of mama ben'

ANNA CATTEEU (19)
Dochter Lut en Henk

zouden geven', zegt Lut. 'Dat zou een beetje hypocriet overkomen natuurlijk. Maar toch hebben we redenen om te feesten. Wij hebben twee leuke kinderen en hebben er onlangs twee toffe mannen bijgekregen. Onze kinderen zijn net verjaard en wij zijn 25 jaar samen. Dus vieren we dat vandaag (vrijdag, nu!) met alle vrienden en familie die er op onze trouw ook bij waren en met wie we nog contact hebben.' 'Voor Henk en mij was het belangrijk dat onze kinderen geen schade zouden lijden bij onze scheiding. Ik heb het gevoel dat dat gelukt is. Zij hebben hun rustige leven kunnen behouden en we zijn nog altijd een gezin. Natuurlijk wil dat niet zeggen dat wij nooit apart gaan wonen. Eens de kinderen het huis uit zijn, gaan Henk en ik wellicht onze eigen weg op. Maar daar is zeker geen haast bij.'